

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361300
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6118361300.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, za ktorú koná konateľka a advokátka Mgr. Gabriela Goliašová L. Ž.: Z. Mihály, narodený 13.12.1954, bytom 986 01 Šíd č. 306, štátny občan SR, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom advokátskej kancelárie: J. Kráľa 5/ A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 3.883,09 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.904,26 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 25.11.2018 do zaplatenia, na účet N.: U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC: CITISKBA, variabilný symbol 4507156520 v splátkach vo výške 30 Eur mesačne, ktoré sú splatné ku 8. dňu v mesiaci; prvú splátku zaplatí do 8. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom rozsudok vo veci samej nadobudne právoplatnosť a pod stratou výhody mesačných splátok.

II. Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 1,94 %, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na Okresný súd Banská Bystrica do upomínacieho konania dňa 25.10.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.883,09 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.878,02 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe tvrdil, že dňa 17.07.2015 uzavrel ako veriteľ so žalovaným - dlžníkom (spotrebiteľ) Úverovú zmluvu č. 4507156520 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Zmluvou o úvere žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver 3.200 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 76,22 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve o úvere. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, úver nespĺcal riadne a včas a napriek opakovaným upozorneniam žalobcu dlžné splátky nezaplatil a neobnovil platobnú disciplínu. Vzhľadom na omeškania žalovaného so splátkami žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 16.08.2018 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. List mu bol odoslaný dňa 16.08.2018. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní odo dňa odoslania výzvy na splnenie povinností, lehota na plnenie žalovanému uplynula dňa 31.08.2018. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu nezaplatil a s plnením sa dostal do omeškania a žalobca žiadal priznať zákonný úrok z omeškania a 5 % ročne. Pred podaním žaloby žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 14.09.2018 k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu nezaplatí, bude podaná žaloba. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil sumu 1.295,74 Eur, dlh

ktorý žalobca vymáha od žalovaného v sume 3.883,09 Eur pozostáva z istiny 520,77 Eur (18.-37. splátok spolu v uvedenej výške), úroku v sume 1.005,07 Eur (18.-37. splátky v uvedenej výške), zosplatnená istina vo výške 2.357,25 Eur (istina splátok po zosplatnení za 38.-84. splátok v uvedenej výške).

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní sp.zn. 21Up/879/2018 vydal platobný rozkaz dňa 16.11.2018, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor dňa 04.12.2018, ktorý odôvodnil tým, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to: § 9 ods. 2 písm. f) - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; termín konečnej splatnosti mal byť podľa žalovaného v úverovej zmluve presný, uvedený konkrétnym dátumom. § 9 písm. i) citovaného zákona - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru - podľa zmluvy o úvere bol dohodnutý úrok vo výške 22,50 % ročne, úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (júl 2015 pri spotrebiteľskom úvere nad 5 rokov) dosahovala 11,45 % ročne. Dohodnutý úrok z úveru medzi stranami cca dvojnásobne presahuje úrokovú sadzbu 11,45 %, dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) ako aj § 39a Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom alebo napĺňať skutkovú podstatu úžery, inak je právny úkon absolútne neplatný. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009. Žalovaný mal za sumu reálne požičaných peňažných prostriedkov vo výške 3.200 Eur žalobcovi zaplatiť 6.402,48 Eur. Neprimeraná odplata za úver ohrozuje najmä sociálne slabšie obyvateľstvo a preto takéto neprimerané protiplnenie ja ťažko podrobiť moderácii. Občianskoprávna úžera spôsobuje neplatnosť dojednania o úrokoch v celom rozsahu s dobrými mravmi, pretože úver je poskytovaný pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu tovaru. V prípade, že takéto náležitosti v zmluve o úvere chýbajú, považuje sa úver podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu o tom, že mu zaplatil sumu 1.295,74 Eur, žalobca má nárok na zaplatenie len sumy 1.986,26 Eur (3.890,54 - 1.295,75 Eur). Žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného tvrdil, že zo zmluvy o úvere vyplýva termín konečnej splatnosti - bod: 39 - 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to 15. dňa v poslednom mesiaci. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch sa vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie dátumu splatnosti. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod ktorý, ale nemusí byť určený konkrétne, napríklad dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel (Števček, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015, str. 775). Podľa žalobcu z určenia konečnej splatnosti v zmluve o úvere možno jednoznačne vyvodit', že úver mal byť splatný dňa 15.07.2012, termín konečnej splatnosti úveru bol preto uvedený určito a zrozumiteľne.

4. Žalobca súčasne poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. C-42/15, ktorý analyzoval účel uvádzania termínu splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere a jeho závery je možné použiť aj pre výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento účel je podľa Súdneho dvora splnený, „ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy.“ (odsek 49). Súdny dvor na základe týchto úvah vo výroku rozhodnutia judikoval, že: „nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ K ďalšej námietke žalovaného v odpore žalobca citoval: „Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka (dobré mravy) ako aj § 39a Občianskeho zákonníka.“ Žalobca popieral správnosť obrany žalovaného o neplatnosti časti právneho úkonu pre rozpor odplaty (úroku) s dobrými mravmi a zdôraznil, že výška maximálnej odplaty v spotrebiteľských úverových zmluvách bola stanovená právnym predpisom ku dňu 17.07.2015 takto: ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériá jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Ustanovenie § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. „na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom k uzavretiu spotrebiteľskej

zmluvy. S pohľadom na uvedené, maximálnu výšku odplaty upravuje zákonné ustanovenie konkrétnou číselnou hodnotou, ak táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvnými dojednaniami v úverovej zmluve, čo je v súlade so zákonom a teda čo je v súlade so zákonom musí byť v súlade s dobrými mravmi.“ Žalobca naďalej tvrdil, že z hmotnoprávneho hľadiska je zmluva o úvere platná a účinná, obsahujúca všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch predpísané obsahové náležitosti v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. proti Bíróová. Žalobca navrhol, aby konanie pokračovalo na príslušnom súde podľa zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej C.s.p.).

5. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie dňa 02.04.2019 zotrval na svojej obrane v odpore proti platobnému rozkazu a ďalej namietal porušenie ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch v tom, že žalobca - žalobca - veriteľ mal pred poskytnutím spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Tvrdil, že žalobca nevynaložil svoju odbornú starostlivosť pred poskytnutím úveru, ktorú je povinný hodnoverne preukázať a dôsledkom porušenia tejto povinnosti je podľa § 1, 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhol, aby dlžnú sumu žalovaný mohol splácať v primeraných mesačných splátkach po 30 Eur, keďže spĺňa podmienku materiálnej núdze (rozhodnutie CPP Rimavská Sobota č. s. KaRS/92/2019 zo dňa 29.01.2019).

6. Žalobca na výzvu súdu doručil odpoveď dňa 09.05.2019, v ktorej prehľadne preukázal započítanie splátok úveru na istine a úroky v sume 1.005,07 Eur titulom úroku; úrok z úveru vo výške 1.003,63 Eur ako nezaplatený úrok 18.-37. mesačnej splátky úveru, úrok z omeškania do predčasnej splatnosti úveru (zosplatnenia) odo dňa 15.08.2018 do 16.08.2018 v sume 1,44 Eur.

7. Žalovaný doručil súdu dňa 07.06.2019 dôkazy týkajúce sa jeho mesačných výdavkov. Preukázal, že poberá starobný dôchodok 485,50 Eur mesačne a žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorý poberá tiež dôchodok v sume okolo 300 Eur mesačne z ktorej platia: zálohu na elektrinu od 57,50 Eur do 61 Eur, DIGI 13,90 Eur, lieky 50-60 Eur mesačne, dobitie kreditu do telefónu 10 Eur mesačne, splátka úveru 10 Eur mesačne spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. k úverovej zmluve č. 7152766 uzatvorenej s Consumer Finance Holding, a.s., splátka úveru 10 Eur mesačne spoločnosti VÚB, a.s. k úverovej zmluve č. 0047407879 (produkt Quatro) uzatvorená s Consumer Finance Holdig, a.s., úver na bývanie 130 Eur mesačne a pravidelné ročné výdavky mu vznikajú na kúrenie, nákupom dreva asi za 700 Eur ročne + 120 Eur ročne odpadové dosky.

8. Pojednávania dňa 19.06.2019 sa strany nezúčastnili, ich zástupcovia neúčast' ospravedlnili. Súd pojednával v neprítomnosti strán a na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaným, prečítaním zmluvy o úvere, ako aj listinných dôkazov tvoriacich súdny spis zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 17.07.2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver číslo 450715650, predmetom ktorej bol bezúčelový úver 3.200 Eur s počtom splátok 84, výškou mesačnej splátky 76,22 Eur, prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, splatnosť druhej a nasledujúcich splátok vždy 15.deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, ročná úroková sadzba 22,50 %, RPMN 25,2 %, odplata 22,50 %, priemerná hodnota RPMN 16,33 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) 6.402,48 Eur. Uvedené skutočnosti vyplývajú z bodu 27 až 39 úverovej zmluvy ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s ktorými bol žalovaný oboznámili, čo potvrdil svojim podpisom. Z Hlavy 6. Ukončenie zmluvy § 3 písm. a) vyplývalo, že ak sa žalovaný oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť tzv. zosplatnenie úveru.

Výzvou zo dňa 16.08.2018 vyzval žalobca žalovaného k splateniu celého úveru vo výške 3.895,09 Eur najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Výzvu zaslal poštou dňa 20.08.2018, čo preukázal podacím hárkom č. EPH135951830. Žalobca v konaní nepreukázal dôkaz o tom, kedy bolo oznámenie o zosplatnení úveru doručené žalovanému (č.l. 23-24 spisu). Z výpisu účtu žalobcu, z výpisu čerpania, splátok a úhrad žalobcu (č.l. 25-6 spisu) mal súd preukázané že žalobca poskytol žalovanému dňa

17.07.2015 úver 3.200 Eur z ktorého žalovaný zaplatil sumu 1.295,74 Eur, čo nebolo medzi stranami sporné.

10. Dňa 14.09.2018 vyhotovil žalobca - veriteľ Predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 3.903,09 Eur v lehote 7 dní odo dňa odoslania výzvy. Výzvu podal na pošte dňa 19.09.2018 o čom predložil podací hárok č. EPH138668830.

11. Podľa § 7 ods. 1, 2, 15, 16, 17 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu poskytnutia úveru t.j. k 17.07.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; *)

Veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

12. Podľa § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

13. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

14. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu poskytnutia úveru t.j. k 17.07.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, 2, 4, 5 a 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu poskytnutia úveru t.j. k 17.07.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01. februára 2013 je výška úroku z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Súd zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu dňa 17.07.2015 posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, na ktorú sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

18. Žalovaný sa v odpore proti platobnému rozkazu bránil tým, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti a i) "zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru."

19. Súd z úverovej zmluvy zistil, že obrana žalovaného nie je dôvodná, lebo v zmluve o úvere je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch) a podporne poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit a.s. - Bíróová - C-42/15 ktorého závery je možné použiť aj pre výklad citovaného zákonného ustanovenia po tom, „ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy“ (ods. 49). Súdny dvor na základe týchto úvah vo výroku rozsudku judikoval, že „nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V kontexte s úverovými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere je podľa názoru súdu nepochybne v bode 39 dostatočne uvedený „termín konečnej splatnosti úveru 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, keď prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok.“ Termín splatnosti je tiež uvedený aj v Hlave 5 § 1 úverových podmienok. Žalovaný svoju obranu odôvodnil tým, že v zmluve o úvere bol dohodnutý úrok 22,50 % ročne a úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia

úveru (júl 2015) pri spotrebiteľskom úvere nad 5 rokov (dosahovala 11,45 % ročne - č.l. 49 spisu, č.l. 135 spisu). Dohodnutý úrok z úveru medzi stranami cca dvojnásobne presahuje úrokovú sadzbu 11,45 %. Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného, lebo v súlade s citovaným zákonným ustanovením sa správne má vychádzať zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015 (stav ku dňu 30.06.2015) t.j. naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy dňa 17.07.2015, „kde RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške od 1.500 do 6.500 Eur vrátane“ činí 15,52 %. Žalovaný vo svojej obrane vychádzal zo stavu o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2015 ku dňu 31.03.2015. Súd dokazovaním dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal tvrdenia v odpore proti platobnému rozkazu o tom, že zmluva o úvere neobsahuje obe žalovaným namietané zákonné náležitosti.

20. Žalovaný sa v konaní bránil aj tým, že žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval v súlade s ustanovením § 7 ods. 1, 2, 15, 17 zákona o spotrebiteľských úveroch (podľa bodu 11 tohto rozsudku). V zmysle citovaného ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch mal súd za to, že žalobca ako veriteľ pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nekonal s odbornou starostlivosťou. Účelom vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, aby veriteľ vynaložil aktívne úsilie, posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných nielen od spotrebiteľa, ale získaných aj vlastnou činnosťou, napríklad z bankového registra. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne, nielen z pohľadu návratnosti úveru, ale aj z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania finančných prostriedkov na strane spotrebiteľov. Hoci ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ukladá spotrebiteľovi povinnosť poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nezabavuje to veriteľa povinnosti aktívne pristupovať k povinnosti uloženú v ustanovení § 7 ods. 1 citovaného zákona. Nakoniec zo zákonného ustanovenia § 7 ods. 15 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva povinnosť veriteľa hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti. Súd v konaní v uznesení z pojednávania konaného dňa 15.05.2019 vyzval žalovaného podľa § 295 C.s.p., aby súdu v lehote 10 dní preukázal splnenie tejto zákonnej povinnosti. Žalobca na výzvu súdu nereagoval, nesplnil tak zákonom ustanovenú povinnosť hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti.

21. Súd konštatuje, že nedodržaním zákonného ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona nemôže vyžadovať od spotrebiteľa - žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalobca v konaní nepreukázal, kedy doručil žalovanému oznámenie o zosplatnení úveru a keďže nemohol od žalovaného žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru mal súd za to, že žalovaný sa o zosplatnení dozvedel najneskôr až dorúčením žaloby spolu s platobným rozkazom dňa 24.11.2018 a do omeškania sa mohol dostať až dňom 25.11.2018.

22. Súd dokazovaním dospel k záveru, že u žalobcu - veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, žiadnym relevantným dôkazom súdu nepreukázal, že pri uzatváraní zmluvy o úvere so žalovaným prihliadol aj na údaje z príslušnej databázy alebo registra úverov na účely posudzovania jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Pokiaľ by tak bol urobil zistil by, že žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy už poskytnuté tri úvery, so splátkami, ale aj úver na bývanie, ktorý spláca sumou okolo 130 Eur mesačne zo starobného dôchodku v sume 485,50 Eur mesačne a žije v spoločnej domácnosti s manželkou dôchodkyňou s dôchodkom približne 300 Eur mesačne. Na základe vyššie uvedených dôvodov je nutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (obdobný právny názor zaujal aj Krajský súd Prešov sp.zn. 2Co/161/2016, Krajský súd Žilina sp.zn. 11Co/117/2017). Súd tiež poukazuje na článok VIII ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS podľa ktorého, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy upravujú veriteľom povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

23. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca má nárok len na zaplatenie rozdielu medzi sumou poskytnutého úveru 3.200 Eur a žalovaným zaplatenou sumou 1.295,74 Eur a na zaplatenie tejto sumy zaviazal žalovaného.

24. Žalovaný sa z dôvodov uvedených v bode 21 tohto rozsudku dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy až dňom 25.11.2018, odkedy súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z dlžnej sumy 5 % ročne do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol.

25. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p. ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Súd žalovanému povolil splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 Eur vzhľadom na jeho finančnú situáciu, ktorá bola posudzovaná Centrom právnej pomoci, keďže mu bol predbežne priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci Rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 28.11.2018 ČRZ: 164954/2018. Okrem toho žalovaný v konaní preukázal výšku splátok ďalších úverov a výdavkov ktoré mesačne platí a sú dôkazom o jeho aktuálnej sociálnej situácii, ktorá mu nedovoľuje, aby dlžnú sumu zaplatil jednou splátkou v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z § 262 ods. 1 C.s.p. z ktorého vyplýva, „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 2 C.s.p. z ktorého vyplýva, „Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

V tomto prípade mal žalobca v konaní čiastočný úspech v rozsahu 1,94 % v ktorom má nárok na náhradu trov konania.

27. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.